

جمعه 8 آذر 1398 - 1 ربیع الثاني 1441 - 29 نوامبر 2019

اولتیماتوم چهل و هشت ساعته دولت روس به ایران (1290 ش)

اولتیماتوم چهارم و هشت ساعته دولت روس به ایران (1290 ش)، در حالی که اوضاع مالی ایران پس از روی کار آمدن احمد شاه به شدت مختل بود، مجلس شورای ملی تصمیم گرفت تا از آمریکا، کارشناس امور اقتصادی و مالی استخدام نماید. در نتیجه، علی‌رغم مخالفت روس‌ها، مورگان شوستر به عنوان خزانه‌دار کل کشور استخدام شد. این امر به مذاق روس‌ها که گمرک را در اختیار داشتند خوش نیامد از این‌رو، برای اخراج شوستر و توجه به نظر روس‌ها، به مجلس شورای ملی اولتیماتوم دادند. پس از این اولتیماتوم، قوای روسیه به سمت تهران به راه افتادند. در اولتیماتوم دولت روس خواسته شده بود که دولت ایران موارد سه گانه زیر را بپذیرد: 1 - اخراج مورگان شوستر آمریکایی، کارشناس مالی ایران 2 - عدم استخدام هیچ فرد خارجی بدون اجازه دولت روس و انگلیس در ایران 3 - پرداخت خسارت لشکرکشی روس به ایران از سوی دولت ایران. دولت ایران که خود را در برابر لشکریان روس ناتوان دید، به ناچار در برابر خشونت آنان تسلیم شد و به خدمت مستشاران آمریکایی پایان داد.

اتحاد فقه نامدار، معاصر حضرت آیت الله العظمی محمدعلی اراکی (1373 ش)، شیخ الفقهاء و المجتهدین حضرت آیت الله العظمی شیخ محمدعلی مصلحی اراکی در سال 1273 ش (1312 ق) در اراک به دنیا آمد. ایشان از یازده سالگی به طور جدی و به شوق فراگیری علوم اسلامی، نزد استادان برجسته عصر خود حاضر شد. این عالم برجسته از محضر علمای بزرگی همچون آیات عظام؛ سیدعبدالکریم حائری یزدی و محمدتقی خوانساری کسب فیض کرد و سپس خود به تدریس پرداخت. آیت الله اراکی در طی 35 سال تدریس، پیچیده‌ترین مباحث علمی را با گفتاری شیوا و بیانی رسا مطرح و آنها را به آسانی تفهیم می‌کرد. حضرات آیات محمدتقی ستوده، علی‌پناه اشتهاردی، جلال طاهرشمس گلپایگانی، محسن حرم پناهی، محمدعلی علوی گرگانی، سید محسن خرازی، علی کریمی جهرمی، رضا استادی، مرتضی مقتدایی، محمدتقی مصباح یزدی و ده‌ها عالم فرزانه دیگر از جمله تربیت یافتگان محفل درس آیت الله اراکی بودند. آیت الله اراکی همچنین در مراحل مختلف، از انقلاب اسلامی، حمایت و پشتیبانی می‌نمود و علاقه‌ای ویژه به حضرت امام خمینی داشت. از این عالم و فقیه برجسته، آثار بسیاری برجای مانده است که رساله فی الاجتهاد و التقليد و حاشیه بر عروة الوثقی از آن جمله‌اند. سرانجام این فقیه سترگ در هشتم آذر 1373 ش برابر با 25 جمادی الثاني 1415 ق در یکصد سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع بسیار با شکوه، پیکر ایشان در مسجد بالاسر حرم حضرت

معصومه (س) در حصار اساتیدش، به خاک سپرده شد. آغاز عملیات بزرگ طریقه القدس و آزاد سازی بستان (1360 ش)، عملیات بزرگ طریقه القدس از تاریخ هشتم آذر 1360 با رمز یا حسین در منطقه بستان به وسعت 350 کیلومتر مربع، با هدف آزادسازی شهر بستان، قطع ارتباط دشمن از شمال به جنوب، انهدام نیروهای دشمن و رسیدن به مرزهای بین المللی آغاز شد و تا 15 آذر به طول انجامید. نتایج عملیات بزرگ طریقه القدس: تلفات نیروی انسانی دشمن: 546 نفر اسیر، 3500 نفر کشته و زخمی؛ سایر نتایج: آزاد شدن 650 کیلومتر مربع از جمله شهر بستان؛ تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 180 دستگاه انهدامی و 170 دستگاه اغتنامی، خودرو: 200 دستگاه انهدامی و 250 دستگاه اغتنامی، هواپیما: 12 فروند انهدامی، هلیکوپتر: 4 فروند انهدامی، دستگاه مهندسی: 150 دستگاه اغتنامی، توپ: 9 قبضه اغتنامی.

آغاز قیام ملت مسلمان الجزائر علیه سلطه استعماری فرانسه به همدی "عبدالقادر" (1832م) با آغاز استعمار فرانسه در الجزایر، عبدالقادر معروف به هادی، امیر مشهور مسلمانان الجزایر در 29 نوامبر 1832م در برابر تجاوز بیگانگان قیام کرد و به کمک سلطان مراکش و یاری قبایل وطن پرست، مردانه از سال 1832 تا 1847م با سپاهیان فرانسه جنگید. اما چون مبارزات او نزدیک به 15 سال به طول انجامید، نیروهای او تحلیل رفتند و سلطان مراکش و امیر تونس هم بر اثر فشار دولت فرانسه و ضعف و خودخواهی، از یاری عبدالقادر الجزایری خودداری کردند. در نتیجه، این سردار مبارز از فرانسه شکست خورد و پس از مدتی زندان با این شرط آزاد شد که دیگر به کشور خود، الجزایر باز نگردد.

عبدالقادر سرانجام در سال 1883م در دمشق درگذشت. (ر.ک: 15مارس) کثیف "تنگه ماژلان" در جنوبی، نقطه از امپراتوری اسپانیایی (1520م) 487 سال پیش، روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی، هنگام غروب افتاب، یک کشتی کوچک بادبانی در وضعیت فلاکت باری وارد بندر سان لوکار در آندلس اسپانیا می‌شود. نام این کشتی «ویکتوریا» به مفهوم پیروزی است، نامی که شایسته این کشتی است. در این کشتی 18 نفر مرد تحت فرماندهی یک محکوم سابق، سباستین دل کانو اهل ایالت یاسک قرار دارند. این کشتی و ملوانان آن، بازمانده 5 فروند کشتی بادبانی و 265 ملوان بودند که 3 سال پیش از این تاریخ در روز 19 سپتامبر سال 1519 تحت فرماندهی «فردیناند دو ماژلان» خاک اسپانیا را در جهت غرب ترک کرده بودند. «فرناندو ماگلهانس» مشهور به «فردیناند دو ماژلان» 40 سال پیش از این تاریخ در پرتغال متولد شده بود، او در جریان جنگ در هند و سپس مراکش از ناحیه پا مجروح شد و تا آخر عمر می‌لنگید. ماژلان در یکی از سفرهایش به اقیانوس

هند ، در مسیری که قبلا واسکودوگاما و آلبو کرک پیموده بودند ، يك برده مالزیایی را با خود به همراه می آورد که او را انریکو می نامد. انریکو در آخرین سفر ماژلان بیش از همه در هنگام بروز خطرات برای او مفید بود. این برده به دلیل فداکاری هایش این شایستگی را می یابد تا نامش به عنوان نخستین انسانی که دور دنیا را پیمود ، در تاریخ جاودان شود. ماژلان تصمیم می گیرد رویای تحقق نیافته کریستف کلمب برای دور زدن قاره آمریکا و رسیدن به آسیا از سوی غرب را واقعیت ببخشد. اما مانوئل ، پادشاه پرتغال پیشنهاد او را رد می کند. ماژلان به اسپانیا می رود و با دختر یکی از بزرگان شهر سوییا ازدواج می کند. روابط جدید او در اسپانیا ، به ماژلان این امکان را می دهد تا اندک اندک اعتماد پادشاه اسپانیا را جلب کند. سرانجام ، شارل کن پادشاه جوان اسپانیا امکانات لازم برای نخستین سفر به دور دنیا را در اختیار ماژلان قرار می دهد. ناوگان ماژلان شامل کشتی فرماندهی ترینیداد ، کشتی سان آنتونیو ، کشتی ویکتوریا ، کشتی کنسپسیون و کشتی سانتیاگو با 265 ملوان از هر قوم و تباری راه اقیانوس اطلس را در جهت غرب در پیش می گیرد. ناوگان ماژلان طول قاره آمریکا را در جهت جنوب می پیماید اما با طولانی شدن مدت سفر ، بی صبری ملوانان افزایش می یابد و سرانجام به شورش منتهی می شود که ماژلان با خشونت آن را سرکوب می کند. چند روز بعد کشتی سانتیاگو هنگام اکتشاف ساحل غرق می شود. در روز 21 اکتبر سال 1520 میلادی ، ناوگان به يك تنگه اسرارآمیز می رسد. دو قایق برای شناسایی اعزام می شوند ، آنها در بازگشت تایید می کنند که احتمالا این همان مسیری است که باید به سوی غرب پیمود. این موفقیت کینه استوائو گومز ناخدای کشتی سان آنتونیو را می انگیزد زیرا او قبلا همین پیشنهاد را به شارل کن پادشاه اسپانیا داده بود. بنابراین ، گومز شورش تازه ای به راه می اندازد و با کشتی سان آنتونیو و ملوانانش به اسپانیا بازمی گردد اما در بازگشت وی و ملوانانش به دستور پادشاه زندانی می شوند. باقیمانده ناوگان تنگه را می پیماید که از آن پس به نام تنگه ماژلان نامیده می شود. در روز 28 نوامبر سال 1520 میلادی سرانجام ناوگان ماژلان به اقیانوس جدیدی وارد می شود. در آن روز ، به طور استثنایی آب های اقیانوس آرام و بدون موج بودند بنابراین ماژلان آن را اقیانوس کبیر پاسیفیک (آرام) نامگذاری می کند. بیش از 3 ماه طول می کشد تا ناوگان ماژلان در روز 6 مارس سال 1521 میلادی به سواحل مجمع الجزایر ماریان برسد. در جریان این مدت ، به دلیل سوءتغذیه ، بیماری اسکوربوت در میان ملوانان کشتار می کند و 20 ملوان جان خود را از دست می دهند. پس از پر کردن انبارها از آب تازه و غذا بار دیگر ناوگان ماژلان به حرکت خود ادامه داده و به جزیره سبو در مجمع الجزایر فیلیپین می رسد. ماژلان از سوی پادشاه این جزیره مورد استقبال قرار می گیرد اما اندکی بعد ، ماژلان مرتکب بی احتیاطی می شود و برای جلب رضایت دوست تازه خود به جنگ پادشاه جزیره مجاور ماکتان می رود که دشمن پادشاه سبو بود. در این جنگ ماژلان هدف يك تیر زهرآلود قرار می گیرد و در روز 27 آوریل سال 1521 میلادی به همراه 8 نفر از ملوانانش در جزیره ماکتان کشته می شود. خوائو کاروالهو و دوارته باریوزا فرماندهان جدید به زودی بی کفایتی خود را نشان می دهند. آنها کشتی کنسپسیون که در شرایط بدی قرار داشت را می سوزانند و ناوگان محدود به 2 کشتی ترینیداد و ویکتوریا می شود. سرانجام این دو کشتی به سواحل جزایر ملوک می رسند که از مدتها قبل پرتغالی ها در آنجا حضور داشتند. ملوانان مدتی را در جزایر ملوک استراحت کرده و بار دیگر راه خود را در پیش می گیرند. در این میان کشتی ترینیداد نیز غرق می شود و سیاستیان دل کانو فرماندهی کشتی ویکتوریا را به عهده می گیرد. کشتی ویکتوریا اقیانوس هند را پشت سر می گذارد و پس از پیمودن سواحل آفریقا راه اروپا را در پیش می گیرد. سرانجام در روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی کشتی ویکتوریا به سواحل اسپانیا می رسد. سیاستیان دل کانو از سوی شارل کن لقب اویلزادگی دریافت می کند. به این ترتیب ، در روز 6 سپتامبر سال 1522 میلادی با ورود کشتی ویکتوریا به بندر سان لوکار آندلس سفر دور دنیای ماژلان بدون وجود خود او پایان می گیرد. با انجام این سفر ، 30 سال بعد از کشف آمریکا توسط کریستف کلمب سرانجام اروپایی ها متقاعد می شوند که زمین گرد بوده و به مراتب بزرگتر از تصورات آنها است. همچنین ، ثابت می شود که آمریکا يك قاره جداگانه است و دستیابی به شرق دور از مسیر غرب يك واقعیت است.

روز همبستگی با ملت فلسطین در روز جهانی همبستگی با ملت فلسطین ،مراسمی را برپا می دارد. 60 سال از اشغال فلسطین

جهان همه ساله در 29 نوامبر در گرامیداشت منزلت مردم فلسطین و به مناسبت روز جهانی همبستگی با ملت فلسطین ،مراسمی را برپا می دارد. 60 سال از اشغال فلسطین گذشته است ،اما گویی رنج و آلام مردم فلسطین تمامی ندارد و ادامه این ظلم و بی عدالتی همچنان چشم بشریت را تر می سازد . در 29 نوامبر سال 1947 مجمع عمومی سازمان ملل متحد قطعنامه ناعادلانه تقسیم فلسطین را تصویب وبه آن رسمیت داد. بر اساس قطعنامه 181تقسیم ، فلسطین به دوطرفه تقسیم شد و مجمع عمومی بخشی از آن را برای تشکیل کشور و دولت یهود و بخش دیگر را برای کشور و دولت فلسطین در نظر گرفت . هرچند قطعنامه ناعادلانه تقسیم بانادیده گرفتن فلسطینی بودن فلسطین و پیشینه این سرزمین با قدمت ، نیمی از فلسطین را به مردم فلسطین ونیمی دیگر را برای صهیونیستها درنظر گرفت، اما در ماه می سال 1948 صهیونیستها حتی اختصاص نیمی از سرزمین فلسطین را نیز به ساکنان اصلی آن تحمل نکردند و با اشغال فلسطین، مانع از تشکیل کشور مستقل فلسطینی تا امروز شده اند. دراین راستا نیز هرچند مجمع عمومی در سال 1977 طی قطعنامه ای ، روز 29 نوامبر را روز همبستگی با مردم فلسطین اعلام کرد، اما تاریخ همچنان به قضاوت درخصوص ظلم و ستمی نشسته است که سنگ بنای آن درمجمع عمومی ودر قطعنامه تقسیم فلسطین گذاشته شد. اکنون پس از 60 سال ، مردم فلسطین از ابتدایی ترین حقوقشان نیز محرومند. دهها هزار فلسطینی هنوز در کمپ های غزه وکرانه باختری زندگی می کنند. میلیونها آواره فلسطینی هنوز پس از 6 دهه درکمپهای سوریه ،لبنان و اردن ، روزگار خود را سپری می کنند. احداث شهرکهای صهیونیست نشین در بیت المقدس وکرانه باختری همچنان باروندي پرشتاب خانه های مردم فلسطین را مصادره می کند تا با بی خانمان کردن ساکنان کرانه باختری وققدس شرقي ، فلسطینی ها را به کوچ اجباري وادارد. غزه نیز که به صحنه کارزار اشغالگران دربرابر مردم بی دفاع آن مبدل شده ،اکنون دو سال است در محاصره نظامیان اسرائیلی قرار دارد واکون مردم آن درتاریکی با فقر و بیماری و گرسنگی دست وپنجه نرم می کنند. پس از60 سال از اشغال فلسطین ،غزه سندی گویا ازجناياتی است که بر مردم فلسطین رفته است و اکنون نیز پس از 6 دهه سازمان ملل که خود در رنج مردم فلسطین دست داشته است با سکوت و یا بی عملی خود تنها نظاره گر فاجعه انسانی درنوار غزه است.